

Solidaritate socială sau inechitate globalizată?

Câteva gânduri readuse în atenție odată cu listele de revendicări ale „vestelor galbene” de la Paris; apropo, de când cu ei, cred că mi-am schimbat părerea despre poporul francez: pare că s-au prins, enfin, de țeapa luată în '89.



Alors, revenons à nos moutons:

Pensiile pe puncte plus îmbătrânirea populației îi vor duce pe bătrâni, nu peste mult timp, mai aproape de gura peșterii unde vor primi, eventual, ciozvărte din ce în ce mai mici azvârlite dispre masa vânătorilor tineri și în putere.

Soliaritatea socială atâta de invocată de stânga „progresistă” se blochează aici, unde nu reușeste să găsească soluția la o problemă nouă, aplicând aceeași formulă de calcul stabilită și cât de cât funcțională într-o realitate deja trecută.

Ni se tot spune că nu vor fi bani, că presiunea fiscală pusă pe cei puțini rămași să cotizeze va fi mult prea mare. De parcă productivitatea n-a crescut de zeci de ori în ultimile decenii – per lucrător uman, ziceam – ca urmare a automatizărilor; de parcă nu vor fi doar roboți rămași în

producție, peste chiar mai puține decenii; dar ce nu ni se spune este pentru cine vor lucra acei roboți, mai exact ai cui vor fi ei??

Câtă vreme în capitalism, pardon: în economia liberă de piață bazată pe proprietatea privată, legea de bază, motorul economiei rămâne obținerea profitului, pardon: a plusvalorii, felierea cașcavalului rămâne privilegiul întreprinzătorului/administratorului/organizatorului; adică a capitalului; adică cine are cuțitul taie și pâinea; sau cașcavalul, whatever...

Deci dacă „sindicatetele” încă visează o felie mai mare din plusvaloare, decât cea din prezent, ar putea mai degrabă să-și pună pofta-n cui; nu peste mult nu vor mai primi nimic, pentru că roboții de poimâine îi vor scoate din flux pe lucrătorii de mâine; de fapt a și început, de ieri.

Dar poate că vom avea și noi roboții noștri, cum avem și mașini, și frigidere, etc. și astfel micile afaceri, cele de familie de exemplu, vor deveni atât de productive că vor putea hrăni tot satul?? Că imprimantele 3D ne ajută deja să ne producem singuri piesele de schimb pentru una-alta. Și să rămână corporațiile cu laptopurile, telefoanele și televizoarele lor, și mașini, și...

Numai că ce te faci că 2% dintre participanți au în posesie 98% din cașcaval, așa de etică a fost și este distribuirea „plusvalorii” până acuma, și ca să niveleze ce a mai rămas din activele planetei, forțează globalizarea; care oricum e inevitabilă, dar trebuie făcută repede cât încă atuurile sunt unde trebuie; ultimile societăți auto-sustenabile trebuie sparte în elemente componente și de urgență racordate la fluxurile de bani de hârtie, la Visa, MasterCard, etc. și ultimele păduri tăiate, toate mineralele strategice extrase, apa de băut concesionată.

Cui folosește globalizarea? Ce șanse are un sat atunci când o corporație a pus ochii pe pădurea lor? Vezi Brazilia, vezi

Indonezia; vezi și Roșia Montană, mai recent; de fapt vezi istoria corporațiilor de la Compania Indiilor Orientale & suff încoace.

Adică, la ce ne va folosi robotul nostru second-hand și imprimanta 3D fără materie primă?

Mai pe scurt: ne batem ca chiorii pe procente și nimeni nu pune în discuție formula de calcul.

Da chiar, inventarea banilor mai avea vreun sens fără proprietatea privată??